

Køreplaner for forhandlingerne i det offentlige

FAKTABOKS

JESPER DUE og JØRGEN STEEN MADSEN

Optakten til overenskomstforhandlingerne startede i foråret 2007, hvor kravene til de nye overenskomster blev diskuteret i de faglige organisationer. Der holdtes møder og blev gennemført spørgeskemaundersøgelser, inden kravene blev besluttet i de enkelte organisationer og derefter koordineret i forhandlingsfællesskaberne på henholdsvis det kommunale/regionale og statslige område.

I kommuner og regioner forhandles allerede fra oktober, mens der på det statslige område først for alvor tages fat efter nytår.

KTO – KL/Danske Regioner

Der forhandles for første gang adskilt for henholdsvis det kommunale og det regionale område, men forhandlingsformen er den samme, som den ”omvendte model”, der blev indført i forbindelse med OK 2005. Der startes efter udveksling af krav i første halvdel af oktober med forhandlinger direkte mellem de enkelte organisationer og deres respektive arbejdsgivermodparter fra slutningen af oktober. Den 12. december kommer KTO på banen for at forhandle de overordnede tværgående krav med KL og Danske Regioner, og herefter foregår forhandlingerne sideløbende frem til anden halvdel af februar.

10. oktober 2007

KTO's forhandlingsdelegationer for henholdsvis det kommunale og det regionale område udveksler krav med KL og Danske Regioner eller som den formelle modpart nu hedder: Regionernes Lønnings- og Takstnævn: RLTN.

På det regionale område har de statslige repræsentanter i det nye nævn, RLTN, vetoet, og selv om den formentlig kun vil blive brugt under ganske ekstraordinære omstændigheder, er det baggrunden for opdelingen af forhandlingerne ved to selvstændige borde. Det er RLTN, der står som den formelle aftalepart, men det er Danske Regioner, der politisk og administrativt fungerer som operatør.

22. oktober 2007

De enkelte faglige organisationer starter forhandlingerne om deres egne særlige krav med henholdsvis KL og Danske Regioner. I nogle spørgsmål – her er lokal løndannelse/Ny Løn et væsentligt eksempel – forhandler organisationerne sammen i grupper. Forhandlingerne på organisationsniveauet koordineres gennem KTO.

12. december 2007

Den første politiske forhandling mellem KTO og KL, dvs. en forhandling hvori deltager de valgte repræsentanter fra KL, med formanden for løn- og personaleudvalget i spidsen over for KTO's forhandlingsdelegation.

17. december 2007

Den første politiske forhandling mellem KTO og Danske Regioner.

Forhandlingerne mellem de enkelte organisationer/grupper af organisationer og deres arbejdsgivermodparter fortsætter. Der foregår mellem de politiske forhandlingsmøder løbende uformelle kontakter og et omfattende forberedelsesarbejde på embedsmandsplan.

Under OK 2005 lykkedes det ved denne metode med sideløbende, koordinerede forhandlinger i KTO og i organisationerne undervejs at nå til delforlig både om generelle og specielle forhold. Det medvirkede til et godt forhandlingsklima, der fremmede forligsmulighederne.

11. januar 2008

Den anden politiske forhandling mellem KTO og KL.

18. januar 2008

Den anden politiske forhandling mellem KTO og Danske Regioner.

Fortsatte organisationsforhandlinger og løbende forberedelser og uformelle kontakter.

25. januar 2008

Den tredje politiske forhandling mellem KTO og KL.

1. februar 2008

Den tredje politiske forhandling mellem KTO og Danske Regioner.

8. februar 2008

Den fjerde politiske forhandling mellem KTO og KL.

11. februar 2008

Den fjerde politiske forhandling mellem KTO og Danske Regioner.

15. februar 2008

Den femte politiske forhandling mellem KTO og KL.

20. februar 2008

Den femte politiske forhandling mellem KTO og Danske regioner.

Efter køreplanen skulle herefter både de generelle tværgående forhandlinger på KTO-niveau og de specielle forhandlinger på organisationsniveau kunne afsluttes. Hvis det ikke viser sig muligt at nå et resultat kan der *varsles konflikt* til iværksættelse ved udløbet af de gældende overenskomster per *1. april 2008*.

Dermed vil forhandlingerne på det kommunale/regionale område overgå til *Forligsinstitutionen*, hvis opgave er at forsøge at forlige parterne og dermed hindre konflikter i at bryde ud.

Sundhedskartellet – KL/RLTN

Der er forud for starten aftalt en nærmere køreplan for Sundhedskartellets forhandlinger med Regionerne, der er kartellets største område. De 11 medlemsorganisationer dækker de mellemuddannede i social- og sundhedssektoren med særlig vægt på sygehusene og sygeplejerskerne som langt den største gruppe.

Inden udgangen af september aftales det, hvilke tværgående krav, der skal forhandles af Sundhedskartellet og RLTN, og hvilke krav, der skal forhandles af de enkelte organisationer. Kravene udveksles herefter mellem de respektive parter senest den 10. oktober.

12. oktober 2007

RLTN's og Sundhedskartellets forhandlingsdelegationer præsenterer kravene for hinanden.

24. oktober 2007

Forhandlingerne om de enkelte organisationers krav indledes.

18. december 2007

De generelle forhandlinger mellem RLTN og Sundhedskartellet starter. Der er således tale om parallelforskudte forhandlinger i forhold til KTO-forhandlingerne, idet Sundhedskartellets møder med RLTN er placeret efter møderne med KTO.

Forhandlingerne forsætter i januar og februar tilsvarende KTO-området, og det forudsættes, at alle forhandlingerne er afsluttet den 20. februar 2008. Der er aftalt en lignende – parallelforskudt – køreplan for forhandlingerne på det kommunale område.

Det statslige aftaleområde

Forhandlingerne i den statslige sektor er forblevet uændret af reformen i forhandlingsmetoden på det kommunale område i 2005. Dette indebærer, at det er de tværgående forhandlinger – mellem det samlede lønmodtagerkartel CFU og Personalestyrelsen med finansministeren i spidsen – der er omdrejningspunktet. Det statslige område er tillige karakteriseret ved, at de enkelte fagorganisationer er samlet i Centralorganisationer (for henholdsvis LO-, FTF- og AC-forbund), og der er en del overenskomstspørgsmål som er samlet i aftaler på centralorganisationsniveau – det gælder fx arbejdstidsregler. Her sker der således en fælles forhandling af disse forhold, inden der sluttes af med de enkelte organisationers særlige krav.

På tilsvarende måde som i det kommunale område foregår der en kravformulering i de enkelte organisationer, der typisk i forhold til OK 2008 har fundet sted i foråret 2007. Derefter koordineres kravene via centralorganisationerne og endelig samles de generelle, tværgående spørgsmål i CFU. Kravene udveksles med Personalestyrelsen, der er den statslige arbejdsgiverparts operative organ. Finansministeren deltager som

forhandlingsleder i få udvalgte, politiske forhandlinger, mens det store træk foretages på embedsmandsplan mellem CFU og Personalestyrelsen. I denne proces kan også indgå de politisk valgte i CFU.

Forhandlingerne om kravene finder sted i perioden fra starten af *januar til marts*, idet det tilstræbes, at et resultat kan godkendes på begge sider – og herunder på lønmodtagersiden ved urafstemninger – så de nye aftaler kan træde i kraft ved udløbet af de gamle den 1. april 2008.

Der er i skrivende stund (24.09.07) endnu ikke fastsat datoer for de politiske forhandlinger mellem CFU og finansministeren, men starten vil formentlig – vurderet ud fra den sædvanlige praksis – finde sted i første halvdel af januar.

Jesper Due og Jørgen Steen Madsen er professorer og arbejdsmarkedsforskere ved forskningscenteret FAOS, Sociologisk Institut, Københavns Universitet.

FAOS
25.09.07